

b) za sprawdzenie przyrządu, mierzącego ogólną ilość przepływającego spirytusu i zawartą w nim ilość absolutnego alkoholu . . . . . 400.000 mk.

c) za oddzielne sprawdzenie części składowych powyższych przyrządów:

bębna mierniczego . . . . . 200.000 "
 pływaka . . . . . 100.000 "
 liczydła . . . . . 50.000 "

§ 29.

• Gęstościomierze zbożowe.

1. Gęstościomierze $\frac{1}{4}$ — litrowe . . . 15.000 mk.
 " 1 — " . . . 30.000 "
 " 20 — " . . . 150.000 "

Opłaty powyższe liczy się jedynie za sprawdzenie ogólne, włączając w to sprawdzenie wymiarów przyrządu i wytarowania nieobciążonej wagi, oraz za sprawdzenie dokładności wskazań przyrządu i dokładności pojemnika.

Niezależnie od opłat powyższych pobiera się opłaty za sprawdzenie odważników (§ 26 p. 3) i sprawdzenie wagi (§ 27, p. 4).

2. Za sprawdzenie szalki z płytką mosiężną, jako części zapasowych . . . 2.000 mk.

§ 30.

Areometry.

1. Areometry, sprawdzane przynajmniej w 5 punktach skali:

a) termoareometry . . . . . 20.000 mk.
 b) areometry bez termometrów . . . 15.000 "

2. Areometry, sprawdzane najwyżej w 3 punktach skali:

a) termoareometry . . . . . 15.000 "
 b) areometry bez termometrów . . . 10.000 "

CZĘŚĆ III.

§ 31.

Za odważanie przedmiotów, dostarczanych do urzędów, pobiera się opłaty według następującej taryfy:

1. Odważanie handlowe zwyczajne:
 Przedmioty od $\frac{1}{2}$ dkg. do 10 kg.
 włącznie . . . . . 400 mk.
 Przedmioty cięższe od 10 kg. za każde następne całe lub rozpoczęte 10 kg. . . 200 "
 2. Odważanie handlowe dokładniejsze:
 Przedmioty od 10 mg. do 1 kg. włącznie 1.000 "
 Przedmioty cięższe od 1 kg. do 50 kg:
 za pierwszy kilogram . . . . . 1.000 "
 za każdy następny kg. lub jego część 200 "
 3. Odważanie wzorcami normalnymi bezpośrednimi:
 Przedmioty od 10 mg do 1 kg włącznie 2.000 "
 Przedmioty cięższe od 1 kg do 20 kg:
 za pierwszy kilogram . . . . . 2.000 "
 za każdy następny kg lub jego część 500 "

CZĘŚĆ IV.

§ 32.

Za przewóz do urzędu miar narzędzi mierniczych, zatrzymanych przy rewizjach, a zwracanych właścicielom, pobiera się następujące opłaty:

Rodzaj i wielkość narzędzia:	Opłata za szt.
Przymiary i pojemniki	300 mk.
Odważniki wielkości poniżej 10 dkg.	200 "
Odważniki wielkości od 10 dkg do 50 dkg włącznie	300 "
Odważniki wielkości powyżej 50 dkg. a poniżej 10 kg	600 "
Odważniki wielkości od 10 kg włącznie wwyż	1.200 "
Wagi proste	600 "
Wagi złożone równoramienne (stołowe)	3.000 "
Wagi złożone nierównoramienne	6.000 "

CZĘŚĆ V.

Przepisy przechodnie.

§ 33.

Opłaty za wypożyczanie narzędzi normalnych i środków pomocniczych, przewidziane w § 7 niniejszych przepisów, nie będą pobierane na obszarze b. dzielnicy pruskiej.

§ 34.

Opłaty za ekspertyzy, dokonywane dla sądów w sprawach karnych na terytorjum b. zaboru austriackiego, aż do odwołania nie będą pobierane.

§ 35.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na całym terytorjum Państwa i wchodzi w życie z dniem 20 maja 1923 r.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą wszystkie dotychczasowe przepisy o opłatach za czynności urzędów miar.

Minister Przemysłu i Handlu: *Stefan Ossowski*

359.

Rozporządzenie Ministrów Skarbu i Sprawiedliwości

z dnia 16 kwietnia 1923 r.

o znawcach, powołanych do oceniania przedmiotów majątkowych celem wymiaru opłat stempowych.

Na podstawie art. 2 i 5 ustawy z dnia 26 września 1922 r. w przedmiocie ustalania wartości celem wymiaru opłat stempowych (Dz. U. R. P. № 89, poz. 807) zarządza się co następuje:

§ 1. W przypadkach, przewidzianych w ustępie drugim art. 2 względnie w art. 3 ustawy z dnia 26 września 1922 r. (Dz. U. R. P. № 89 poz. 807), władza skarbową ustala wartość rzeczywistą na podstawie opinii stałych znawców, — tych samych, którzy są ustanowieni i zaprzysiężeni przez sąd w sposób, wskazany w §§ 2 do 9 rozporządzenia z dnia 24 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 52 poz. 476).

§ 2. Sędzia, wyjaśniając znawcy przed odebraniem przysięgi cel i znaczenie czynności, do których go powołano (§ 7 rozporządzenia z dnia 24 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 52 poz. 476) uwzględni również ustawę z dnia 26 września 1922 r. (Dz. U. R. P. № 89 poz. 807).

§ 3. Znawca, który na skutek wezwania ze strony władzy skarbowej wydał opinię o wartości przedmiotu majątkowego celem wymiaru opłaty stempowej, może żądać zwrotu wydatków oraz wynagrodzenia za pracę według zasad, podanych w §§ 11 do 14 rozporządzenia z dnia 24 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 52 poz. 476).

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Sprawiedliwości: *W. Makowski*

360.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 4 maja 1923 r.

o uzupełnieniu rozporządzenia z dnia 13 marca 1923 r. w przedmiocie uprawy tytoniu w roku 1923.

Na podstawie art. 7 i 62 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 47 poz. 409) o monopolu tytoniowym, a uzupełniając rozporządzenie z dnia 13 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 31 poz. 195) w przedmiocie uprawy tytoniu w r. 1923 zarządza się co następuje:

§ 1. Na obszarach, położonych poza obszarem, wymienionym w § 1 rozporządzenia z dn. 13 marca 1923 r. w przedmiocie uprawy tytoniu, zezwala się w roku 1923 niezależnie od uprawy tytoniu, dozwolonej w myśl § 5 tegoż rozporządzenia, i bez ograniczeń tamże ustanowionych uprawiać rolnikom tytoń na przestrzeni, nieprzekraczającej 10 m².

§ 2. Uprawa tytoniu na przestrzeni do wyżej oznaczonego rozmiaru podlega opłacie w wysokości 50.000 Mk.

§ 3. Zgłoszenia o pozwolenie na uprawę tytoniu, dopuszczoną niniejszym rozporządzeniem, należy składać wraz z przypadającą opłatą u naczelników gmin najpóźniej do dnia 30 czerwca 1923 r. Naczelnicy gmin przedłożą właściwym w danym miejscu Urzędowi Skarbowym Akcyz i Monopolów, względnie Dyrekcjom Okręgów Skarbowych najpóźniej do 15 lipca 1923 r. wykazy zgłaszających się o pozwolenie na uprawę tytoniu wraz z dowodem

wpłacenia do kasy skarbowej opłat przypadających od uprawy.

§ 4. Urzędy Skarbowe Akcyz i Monopolów, względnie Dyrekcje Okręgów Skarbowych na podstawie przedłożonych im wykazów i dowodów uiszczenia opłaty udziela dla każdego plantatora pisemnego pozwolenia na uprawę tytoniu. Pozwolenia te winny być załatwiane z jaknajwiększym pośpiechem, w każdym razie tak, by mogły być doręczone plantatorowi do końca lipca 1923 r.

O udzielonych pozwoleniach należy powiadomić właściwy organ kontroli skarbowej tudzież organ policji państwowej.

§ 5. Skarb Państwa odstępuje od wykupu surowca tytoniowego od plantatorów, którzy w powyższy sposób uzyskali pozwolenie na uprawę tytoniu i opłacili przypadającą od niej opłatę.

Odstąpienie bezpłatne lub odpłatne uzyskane go z powyższych plantacji tytoniu osobom trzecim jest zakazane.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

361.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 6 maja 1923 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych w przedmiocie ustanowienia biur opcyjnych, przewidzianych art. 46 konwencji polsko-niemieckiej, dotyczącej Górnego Śląska z dnia 15 maja 1922 r.

Na mocy art. 46 konwencji polsko-niemieckiej, dotyczącej Górnego Śląska (Dz. U. R. P. rok 1922, № 44, poz. 371) oraz art. 15 ustawy z dnia 20 stycznia 1920 r. (Dz. U. R. P. № 7, poz. 44) zarządza się co następuje:

§ 1. Do przyjmowania oświadczeń opcyjnych w myśl art. 46 konwencji polsko-niemieckiej, dotyczącej Górnego Śląska, podpisanej w Genewie dnia 15 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. № 44 poz. 371) powołane są:

- a) w Polsce: śląski urząd wojewódzki w Katowicach. Wszelako oświadczenia opcyjne mogą być składane także we władzach administracyjnych I instancji, które winny je przelać śląskiemu urzędowi wojewódzkiemu;
- b) za granicą: polskie przedstawicielstwa dyplomatyczne i konsulaty.

O miejscowej właściwości rozstrzyga zamieszkanie optanta, a w braku zamieszkania, miejsce jego pobytu.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *W. Sikorski*

Minister Spraw Zagranicznych: *Al. Skrzyński*